

[Fritze Teisen.]

er nogen tvingende Nødvendighed for. Vi ser, hvorledes det er gaaet i Provinsen. Jeg vil ikke sige, at der blev hylet op, da der var Tale om, at Restriktionerne skulde bortfalde for Provinsens Vedkommende, men det var ikke svage Ord, der blev brugt om alle de Ulykker og Rædsler, der vilde indtræffe, naar Huslejeloven faldt bort. Hvor blev de af? Hvor blev de af? Ja, der blev lidt Gnidninger nu og da i enkelte Byer, som der maa blive, naar Restriktioner, der har været i Kraft gennem en længere Aarrække, pludselig falder bort. Her falder de ikke pludselig bort, der har allerede været en Afviklingstid paa 3 Aar. Fra Flyttedag i Forgaars er endnu et stort Antal Lejligheder gaaet over, om jeg saa maa sige, i de frie Rækker, og man har ikke hørt noget om, at det har været vanskeligt for Folk at finde Bolig, thi, som jeg sagde før, den københavnske Husvildforsorg har i Øjeblikket efter April Flyttedag kun 72 Familier under sin Forsorg, medens den i Fjor havde 148.

Saa længe der ikke anføres andre Grunde end dem, man hidtil har fremført, Grunde, som støtter sig paa Statistik alene, ikke blot paa Statistik over Fortiden, men paa en beregnet Statistik over, hvorledes det vil gaa i Fremtiden — hvad endelig ingen af os kan vide noget om —, saa længe kan vi ikke gaa med til at forlænge den nugældende Boliglov, hverken for saa vidt angaar Lejligheder eller Butikker. Butikksantallet er forøget i ganske overordentlig Grad i de senere Aar. Der er, saa vidt jeg husker, bygget 4 500 Butikker og Forretningslokaler i København i Løbet af 16 Aar. Vi ved alle, i hvert Fald vi, der bruger vore Øjne, at der hele Byen over er ledige Forretningslokaler og Butikker, ikke faa endda, som Grundejerne sidder med og ikke kan blive af med.

Jeg tror ikke, det vil virke stimulerende paa et kommende Nybyggeri, som vi alle sammen er interesserede i af Hensyn til Beskæftigelsesgraden, om man fortsat opretholder Boligrestriktioner af nogen som helst Art, jeg tror, at man vilde tjene den samlede Befolkning og styrke Befolkningens Tro paa Rigsdagens sunde Fornuft bedst, hvis man opgiver disse Restriktioner, som hørte Krigstiden til, men som der nu ikke mere synes at være noget Grundlag for. Fra vort Partis Side kan vi i alle Tilfælde ikke tiltræde nærværende Lovforslag.

Marie Hjelm: Jeg deler naturligvis Ministerens Ønske om, at dette Lov-

forslag maa forlade det høje Landsting som den Beskyttelseslov, det er tænkt at skulle være, men jeg kan ikke nægte, at jeg synes, det lod til, at der er stor principiel Modsætning til Stede mellem Grupperne til højre og til venstre her i Salen; der skal i hvert Fald en meget god Vilje til, for at der kan bygges Bro mellem de uenige Parter. Den Tale, der er blevet holdt her i Dag af det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), dækker i Virkeligheden ganske den, som Hr. Elgaard holdt i Folketinget. Begge udtalte, at de ikke kunde støtte Lovforslaget i den forelagte Form. Det samme er udtalt af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen). Den gode Vilje til at gaa ind i en Forhandling, som kunde resultere i, at Parterne kunde mødes, er der næppe nogen, der kunde faa Øje paa. Jeg tror, at det er Tanken om Kræfternes frie Spil, der endnu foresvæver de to ærede Oppositionspartier. I og for sig er jo den uhindrede Kappelstrid ganske fristende, men hvad kan det hjælpe, man klamrer sig til noget, som Tiden er løbet fra, at man bliver staaende paa visse Doktriner, som slet ikke kan bruges mere? Livet er jo saa kompliceret nu om Dage. Stadig mere, stadig tættere griber det praktiske Livs smaa Hjul ind i hinanden og gør Indgriben og Kontrol fra det offentlige Side nødvendig.

Det konservative Folkeparti har aabentbart stillet sig paa et afgjort Grundejerstandpunkt. Jeg kan ikke se andet — men det maa Partiet selvfølgelig selv om —, end at det er en vanskelig Stilling, det er kommet i, for de forskellige Organisationer, Lejerorganisationer og Handelsorganisationer, har i stort Tal holdt Møder og henvendt sig til Folketingsudvalget; navnlig har de søgt Folketingsudvalget for at bede det indstændigt om at faa gennemført den af den højtærede Indenrigsminister foreslaaede Beskyttelseslov, som de trænger til. Disse Henvendelser, Møder, Udtalelser, Resolutioner o. s. v. er et klart Udtryk for, at der hos disse Lejere er Frygt til Stede og et meget indtrængende Ønske om at faa de Beskyttelsesbestemmelser vedtaget, som vi her behandler. Men alle disse Lejere har Oppositionen fuldstændig ignoreret, man har kun villet imødekomme Grundejernens Ønsker.

De to Regeringspartier har en helt anden Indstilling over for det foreliggende Spørgsmaal, og jeg vil gerne have Lov til at sige et Par Ord om mit eget Partis Standpunkt. Det radikale Venstre har altid kæmpet for Frihed, den aandelige,